

عنوان مقاله:

بررسی نقش جنگلهای مانگرو در حفاظت سواحل جزیره قشم با استفاده از RS و GIS

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی سواحل، بنادر و سازه های دریایی (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

حسین حسینی پور - عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان هرمزگان

سعید چوپانی - عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان هرمزگان

محمود دمی زاده - عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان هرمزگان

خلاصه مقاله:

مانگروها گیاهان شورپسند هستند که در معرض جزر و مد دریا در بستر خورها و اراضی مسطح گلی در خاکهای سیلانی سنگین انتشار دارند. این رویشها در هنگام مد در آب غوطه ور شده و در هنگام جزر چون جزایر زیبایی نمایان می گردند. حوزه انتشار این گونه در ایران در استان هرمزگان (بندر خمیر، لافت، کولغان، بندر تیاپ، سیریک و بندر جاسک) و در سطح محدود در استانهای سیستان و بلوچستان و بوشهر می باشد. رویشگاههای جنگلهای مانگرو از جالبترین چهره های حیاتی از نظر نوع و تنوع طبیعت زیستگاه می باشد. این رویشگاهها به سبب تولید و کربن گیری بالا، عمق کم آب، تابش نور خورشید و اثرات زیانبخش کم موجهای خروشان دریا، آرام بودن آب دریا، غنای مواد غذایی، جریان مناسب اکسیژن و مواد غذایی و بهره گیری انواع مختلف آبزیان از ساقه ها و ریشه های تنفسی این درختان در هنگام طغیانهای شدید دریا سبب شده است که بستر جنگل محیط مناسبی برای زیستگاه این موجودات باشد. تولید چوب به منظور سوخت و تهیه خمیر کاغذ و کبریت سازی، تغذیه دام از شاخ و برگ درختان، تهیه ابریشم مصنوعی و پرورش زنبور عسل، حفاظت خاک مناطق ساحلی در مقابل موجهای خروشان، نقش موثر در بقا حیات وحش و تولید کمی و کیفی فراورده های شیلاتی، زیستگاه عالی جهت نوزاد انواع ماهیها، میگوها و صدفهای خوراکی و خرچنگها و نقش تفرجگاهی از دیگر فوائد این جنگلها می باشد. مانگروها به عنوان دیواره یا سد جهت حفاظت از سواحل عمل می کنند، به گونه ای که همه ساله در دنیا بسیاری از مانگروها به دلیل نقش حفاظتی خود از بین می روند. در مناطقی که شدت امواج و توفانهای دریایی زیاد است قسمت اعظم جنگلها به مرور از شکل افتاده و دچار ضعف و کاستی می شوند. برای رفع این مشکل می توان هر ساله به کشت گونه های مانگرو اقدام کرد، تا هم از سواحل بطور دایم حفاظت نمود و هم به توسعه جنگل کمک کرد. گونه اوسینا (گونه غالب استان هرمزگان) جهت حفاظت سواحل در زمره بهترینها به شمار می رود. زیرا بدلیل وجود ریشه های هوایی استقرار کافی دارند و در برابر نمک زیاد نیز مقاوم هستند. مانگروهایی که کوتاه هستند به صورت درختچه می باشند و جهت جلوگیری از تخریب سواحل به کار می روند، مانگروها میزان فرسایش را در سواحل با شکستن نیروی امواج کم می کنند و انرژی حاصل از امواج را در منطقه پخش میکنند. در خورها، درختچه ها بتدریج سیلنتها را ته نشین می کنند و سطوح ساحل را ثابت نگاه می دارند. کاشت جنگلهای انبوه به مثابه دیواره هایی است که ساحل را از هجوم امواج و توفانها محافظت می کنند. با توجه به نقش حفاظتی این جنگلها و تاثیر آنها در کاهش فرسایش دیواره های ساحلی و بدام انداختن رسوبات در بین جنگلها، نقش حفاظتی این جنگلها در محدوده بندر خمیر و لافت که یکی از وسیعترین مناطق گسترش این جنگلها در استان هرمزگان و ایران می باشد با استفاده از تکنیکهای سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی مورد بررسی قرار گرفته اند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/3390>

